

vergabeamt (Oostenrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Mannesmann Anlagenbau Austria AG e.a. en Strohal Rotationsdruck GesmbH, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1, onder b), van Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (PB L 199 van 9.8.1993, blz. 54) en van artikel 7, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2081/93 van de Raad van 20 juli 1993 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2052/88 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten (PB L 193 van 31.7.1993, blz. 5), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. Gulmann, M. Wathelet en R. Schintgen, kamerpresidenten, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (rapporteur), J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 15 januari 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Een entiteit als de Österreichische Staatsdruckerei moet worden beschouwd als een publiekrechtelijke instelling in de zin van artikel 1, onder b), tweede alinea, van Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, en bijgevolg als een aanbestedende dienst in de zin van de eerste alinea van deze bepaling, zodat de door deze entiteit geplaatste opdrachten voor de uitvoering van werken, van welke aard ook, moeten worden beschouwd als overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken in de zin van artikel 1, onder a), van deze richtlijn.*
2. *Een onderneming die commerciële activiteiten verricht en waarin een aanbestedende dienst de meerderheid van de aandelen bezit, kan niet reeds daarom als een publiekrechtelijke instelling in de zin van artikel 1, onder b), van Richtlijn 93/37/EEG en bijgevolg als een aanbestedende dienst in de zin van deze bepaling worden aangemerkt, omdat deze onderneming door de aanbestedende dienst is opgericht of van de aanbestedende dienst financiële middelen ontvangt, afkomstig uit de activiteiten die hij verricht ter voorziening in behoeften van algemeen belang andere dan die van industriële of commerciële aard.*
3. *De bepalingen van Richtlijn 93/37/EEG zijn niet van toepassing op een overheidsopdracht voor de uitvoering van werken, wanneer het een project betreft dat van meet af aan in zijn geheel onder de statutaire doelomschrijving van een onderneming valt die geen aanbestedende dienst is, en de opdrachten voor de uitvoering van werken in verband met dit project door een aanbestedende dienst zijn geplaatst voor rekening van deze onderneming.*
4. *Artikel 7, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2081/93 van de Raad van 20 juli 1993 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2052/88 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffend-*

heid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten, moet aldus worden uitgelegd, dat de communautaire financiering van een bouwproject niet is gebonden aan de inachtneming, door de ontvangers ervan, van de beroepsprocedures in de zin van Richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken, indien zij zelf geen aanbestedende diensten in de zin van artikel 1, onder b), van Richtlijn 93/37/EEG zijn.

(¹) PB C 95 van 30.3.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 15 januari 1998

in zaak C-80/96 (verzoek van het Hessische Finanzgericht, Kassel om een prejudiciële beslissing): *Quelle Schickedanz AG und Co.* tegen *Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main* (¹)

(Gemeenschappelijk douanetarief — Indeling van samenstelling van goed — Geldigheid van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1966/94 van de Commissie)

(98/C 55/26)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-80/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Hessische Finanzgericht, Kassel (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen *Quelle Schickedanz AG und Co.* en *Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main*, betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging en de geldigheid van punt 6 van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1966/94 van de Commissie van 28 juli 1994 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur (PB L 198 van 30.7.1994, blz. 103), heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, kamerpresident, P. Jann (rapporteur) en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 15 januari 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verordening (EG) nr. 1966/94 van de Commissie van 28 juli 1994 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur is ongeldig, voorzover in punt 6 van de bijlage bij deze verordening goederen in stellen of assortimenten, opgemaakt voor de verkoop in het klein, en bestaande uit een bustehouder en een slip, afzonderlijk worden ingedeeld onder de onderverdelingen 6108 21 00 en 6212 10 00.*

2. *De gecombineerde nomenclatuur, in de versie vastgesteld in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2551/93 van de Commissie van 10 augustus 1993 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek-nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, moet aldus worden uitgelegd, dat dergelijke goederen moeten worden ingedeeld onder de post die in volgorde van nummering het laatst is geplaatst, dat wil zeggen onderverdeling 6212 10 00.*

(¹) PB C 145 van 18.5.1996.

Beroep, op 11 november 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek
(Zaak C-385/97)
(98/C 55/27)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 november 1997 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Kondou-Durande, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van de juridische dienst van de Commissie, Bâtiment Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan de Richtlijnen 93/118/EG (¹) van de Raad van 22 december 1993 tot wijziging van Richtlijn 85/73/EEG (²) inzake de financiering van de keuringen en sanitaire controles van vers vlees en van vlees van pluimvee, en 94/59/EG (³) van de Commissie van 2 december 1994 houdende derde wijziging van de bijlagen bij Richtlijn 77/96/EEG (⁴) van de Raad inzake het opsporen van trichinen bij de invoer van vers vlees van varkens, huisdieren, uit derde landen, de krachtens het Verdrag en die richtlijnen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig artikel 189, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap zijn richtlijnen verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd zijn. Overeenkomstig artikel 5, eerste alinea, van het Verdrag treffen de lidstaten alle algemene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dat Verdrag of uit handelingen van de instellingen van de Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren.

De Commissie stelt vast, dat de Helleense Republiek tot nog toe niet de passende maatregelen heeft genomen om de betrokken richtlijnen volledig in Grieks recht om te zetten.

(¹) PB L 340 van 31.12.1993, blz. 15.

(²) PB L 32 van 5.2.1985, blz. 14.

(³) PB L 315 van 8.12.1994, blz. 18.

(⁴) PB L 26 van 31.1.1977, blz. 42.

Beroep, op 19 november 1997 ingesteld door Sàrl Glasoltherm tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen
(Zaak C-399/97)
(98/C 55/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 1997 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Sàrl Glasoltherm, vertegenwoordigd door M. Penciolelli, advocaat te Ris Orangis.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- de Commissie van de Europese Gemeenschappen te veroordelen om, gedurende tien jaar vanaf de industriële ingebruikneming van de twee bedoelde demonstratieprojecten, met alle middelen, financiële middelen daaronder begrepen, de actie te ondersteunen van een door de Sàrl Glasoltherm opgerichte handelsvennootschap belast met de verhandeling in de Europese Gemeenschap van de technologie „mini thermo-elektrische centrale Glasoltherm”;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak C-388/96 (¹).

(¹) PB C 40 van 8.2.1997, blz. 11, en

PB C 295 van 27.9.1997, blz. 9.

Beroep, op 4 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden
(Zaak C-408/97)
(98/C 55/29)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 december 1997 beroep ingesteld tegen Koninkrijk